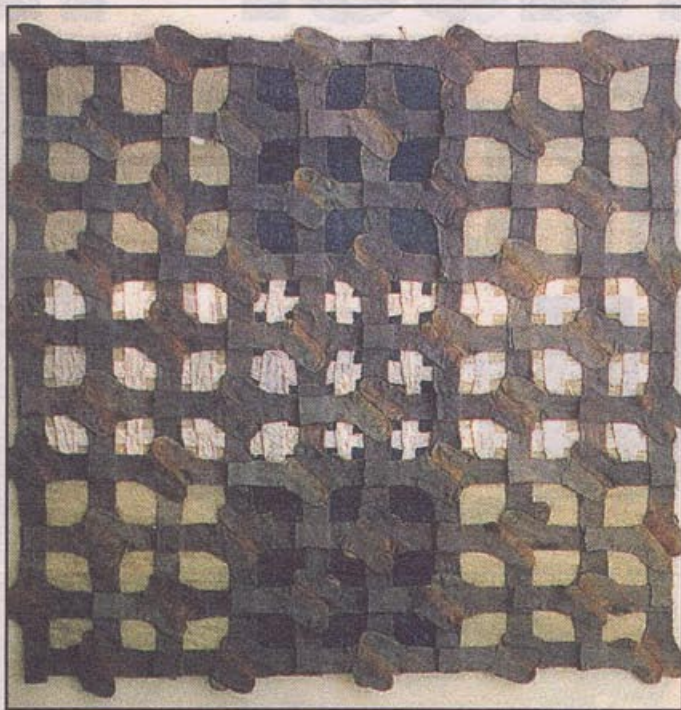

TRAURIG utgangspunkt for fantasi i «Rosett».

SØRGEBUDSKAP på sokkelesten – «Port».

Damestrømpe-fantasi

Astrid Løvaas og Kirsten Wagle dukket fram som kunstnerisk duo på 80-tallet, og har siden vært like uatskillelige som de tett pressete fol-

dene i deres tekstilarbeider. Nå mønstrer parhestene sine co-produserte tepper i Kunstnernes hus i Oslo.

Det dreier seg om til dels svære arbeider i begge overlyssalene, og Løvaas & Wagle behersker arealene med samme sik-

BILLED-KUNST

Løvaas & Wagle, Tepper, Kunstnernes Hus, Oslo.

også mye av den billedmessige karakteren hos teppene i tråd med behandlingen og det kreative gjenbruket av ulike tøyarter.

Fantasiens lager

Bruktlageret har lenge vært et fantasiens forråd for mange kunstnere, og Løvaas & Wagle resirkulerer det kasserte og utdaterte med sans for så vel det raffinererte som respektløse.

Lavstatusprodukter kommer ikke ba-

re ut med ny visuell verdi, men går også inn i sammenhenger som gir dem overraskende tankeinnhold. Det er dessuten litt av et sprang fra tidkrevende bretteing av motstridig lerretstøy, til å flette med et så føyelig materiale som gamle nylonstrømper.

«Bragd» er den underfundige tittelen på et av de sistnevnte arbeidene, der 50-åras elastiske kvinneartikler framtrer som «vevtråder» i et tekstilt flettverk. Den stofflige strukturen av strømper i ulike nyanser minner faktisk om «fete» penselstrøk, men materialet underminerer samtidig all karakter av manuell «mandighet» som tradisjonelt knyttes til slike gester fra maleriets retorikk. I det beslektete teppet «Vevd» kan flette-metoden både minne om tradisjonell strømpestopping, og ses som motpol til den foregående generasjonens kroppsnære fiberekspresjonisme.

Sokker på geledd

Uansett fortøner Løvaas & Wagles løsninger seg først og fremst *tekstilmessig innlysende* og deres kunstinterne kommentarer kommer i andre rekke. Noe

annet blir det når de i tøycollagen «Port» legger et gitterformet mønster av militærstrømper over krysslagte tennissokker og utstyret for de fredelige sysler framtrer som hvite kors under den lukkede formasjonen av grå ullragger. Med tanke på tekstilmaterialets mest prestisjefylte funksjon – som nasjonsflagg – åpner duoen for en flertydig klangbunn i dette teppet.

I sitt uortodokse tekstilregister er Løvaas & Wagle også tradisjonsbevisste. Bakgrunnen i åklemønstrrets korstegn forekommer vel så sentral som forutsetninger fra minimalismens elementærformer. Totempelen ruger bak det symmetriske «Dyret», mens formen på «Rosett» har middelalderske aner.

Den heraldiske roseformen er laget av bedrøvelig brune nylonstrømper, og omgitt av et utvalg sjeldent kjedelige kvinneluer på utvasket ullteppegrunn. Løvaas & Wagle har med andre ord satt nålespissen i et trøstesløst utgangspunkt, men de tråkler til med et over-dådig ornament som resultat.

29/3-95 Dagbl. Harald Flor